

lertid ogsaa siden have Noget at bruge sin Regjeringsmagt til. Den havde i Grunden intet andet Middel at regjere med end sin lovgivende Myndighed, men hvad gjorde den saa, den begyndte at bruge enhver Lov, som var nødvendig i andre Henseender, til at regjere med, enhver, selv den simpleste, Lov blev gjort til politisk Middel, og naar først en lovgivende Forsamling vil gjøre dette, opstaaer den Tilstand, som jeg bemyndter, og som jeg tidligere ved en anden Leilighed har sat mig saa stærkt imod skulde faae Indpas hos os. Man vil kun have sin Billie i Smaating, siger man, men naar man først har seet det lader sig gjøre, vil man siden udbrede sig mere og mere, og er man først kommen ind paa denne Vej, saa er man som stillet paa et Straaplun, man glider og kan ikke standse i Farten. Det er det, der fra Fremmedes, fra Udlandets Side vil kunne bebreides vor nuværende Forfatning, ikke som den er givet, men som den fortolkes, navnlig af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds: at den vil antage en anarchisk Charakter. Dette vilde da vistnok heller ikke være ganske ufortjent, især naar denne Fortolkning var rigtig; men den er falsk. Naar man imod en saadan Paaastand udenfra herfra vilde sige, at man gjerne kan unde vort Folk denne lille Fornøielse, thi det er et findigt Folk, der ikke misbruger sin Magt, der ikke gaaer ud over Grændserne af, hvad der er rimeligt, som man stedse kan komme ud af det med, og om man udenfra ogsaa vilde tage dette for gode Bæse, saa er der dog en Indvending, som endnu kan gøres, og som ikke kan besvares, fordi den er sand; det vil kunne siges: det er sandt, det er et bestindigt Folk, men der er dog i dette Folk skjult en meget stærk Energie, det viste sig i den sidste Krig, vi troede det var meget tamt, men hvorledes kæmpede det ved Frederikstad, ved Idsted, ved Fredericia? Det er maastee ganske rigtigt, at saalænge Eiderne ere rolige, vil det ikke, selv ved Noget, som ikke kunde bestaae Prøve i Frankrig, komme ind paa nogen farlig Vej, men lad Tjæreblodet komme i Kog, saa vil det see anderledes ud. Denne Indvending kan, som

sagt, ikke besvares, idetmindste vil man ikke kunne faae den ud af Fremmedes Hoveder, og det er deri, at Faren ligger. Man siger her, at Regjeringen jo kan bruge sit Veto, ja det er ganske rigtigt, men man skal ikke opstille Noget, hvorved man tvinger Regjeringen til, hvad man ikke vil have, den skal gjøre. Jeg har nu kun nogle personlige Bemærkninger at tilføie. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) erklærede i Gaar, at han ikke rigtig kunde høre mig, og det er Noget, der udtales meget ofte fra forskjellige Rigsdagsmands Side, men dertil kan jeg ikke svare Andet, end hvad Mollere har sagt, at der ikke er værre Døvhed til, end naar Folk ikke ville høre. Jeg beklager meget, at denne Svaghed er paakommen den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), men jeg veed intet Raad derfor, jeg frygter for, at den er aldeles incurabel. Samme Rigsdagsmand har dernæst sagt, at jeg indspinder mig, ja det kan gjerne være, jeg vil ialtsald være saa søielig, at jeg vil indrømme ham det, men een Ting gjør jeg idetmindste ikke, jeg indspinder ikke Andre, som jeg troer den ærede Rigsdagsmand gjør, og jeg vil her advare Thingets ærede Medlemmer mod ved denne Leilighed at lade sig saaledes indspinde af ham, at de ikke kunne see, at det foreliggende Forslag indeholder et Brud paa den Dvereenkomst, der er indgaaet ved Grundlovens Givelse den 5te Juni 1849, et Brud paa Grundlovens § 2 og paa det constitutionelle Princip i det Hele. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) siger, at vi have ganske forskellige Meninger om constitutionelle Principer, ja det have vi ogsaa, og jeg troer, at jeg nu tilstrækkelig har forklaret, hvori Forskjellen mellem os i denne Henseende bestaaer. Jeg troer ogsaa, at jeg har vist, at hans constitutionelle Principer ikke ere ganske holdbare, og jeg mener, at netop han er Bærer af al den Bidsfarelse, der i den Henseende søger at fæste Rod her iblandt os. Naar den ærede Rigsdagsmand vilde frasalde sine vrangt constitutionelle Meninger, saa vilde der ingen saadanne existere mere her i Thinget.